

แบบรายงานผล การดำเนินงานผลงานเด่น

ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (เครือข่าย)

นายไมชิต ภัคดี

ศพก.เครือข่าย

ตำบลแสนสุข อำเภอวารินชำราบ
จังหวัดอุบลราชธานี

จัดทำโดย

นางสาวจุราภรณ์ ทองปน

นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ
สำนักงานเกษตรอำเภอวารินชำราบ
จังหวัดอุบลราชธานี

คำนำ

ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรของชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาและสามารถตอบสนองความต้องการด้านการเกษตรของชุมชน โดยสำนักงานเกษตรอำเภอวารินชำราบ ได้ดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว ในวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ และจัดตั้ง ศพก.เครือข่าย ที่ตำบลแสนสุข โดยมีนายโฆสิต ภัคดี เป็นเจ้าของแปลงเรียนรู้และเป็นเกษตรกรต้นแบบในด้านการเพิ่มผลผลิต การลดต้นทุนการผลิต การพัฒนาคุณภาพตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้ศูนย์หลักเป็นศูนย์เรียนรู้เพื่อให้เกษตรกรต้นแบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเกษตรกรในพื้นที่และเกษตรกรที่สนใจ และเป็นจุดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรกับเกษตรกร และเกษตรกรกับเกษตรกรด้วยกันเอง ตามหลักการและจุดประสงค์เป้าหมายของการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ฯ หรือ ศพก. โดยมีหน่วยงานราชการต่างๆ เข้ามาบูรณาการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเกษตรกรต้นแบบ และฐานเรียนรู้เพื่อเป็นจุดเรียนรู้ของชุมชน

สำนักงานเกษตรอำเภอวารินชำราบ ได้จัดทำสรุปข้อมูลของศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร โดยเกษตรกรต้นแบบคือ นายโฆสิต ภัคดี เพื่อใช้เป็นข้อมูลด้านการบริหารจัดการ ข้อมูลผลการดำเนินงานของ ศพก.เครือข่าย คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสรุปข้อมูลการดำเนินงานของ ศพก.เครือข่าย โดยนายโฆสิต ภัคดี จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาด้านการพัฒนาหรือด้านอื่นใดต่อหน่วยงานราชการหรือผู้ที่สนใจได้ไม่มากนัก

คณะผู้จัดทำ

สิงหาคม ๒๕๖๗

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ข้อมูลพื้นฐานอำเภอวารินชำราบ.....	๑
ข้อมูลพื้นฐานตำบลแสนสุข.....	๗
ข้อมูลทั่วไปศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรตำบลแสนสุข.....	๑๙
ส่วนที่ ๑ เกษตรกรต้นแบบเจ้าของ ศพก.เครือข่าย.....	๒๐
ส่วนที่ ๒ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร.....	๒๓
ส่วนที่ ๓ ผลลัพธ์.....	๒๙
ส่วนที่ ๔ การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้.....	๓๑
ส่วนที่ ๕ การขยายผลและการสร้างภาคีเครือข่ายในการดำเนินงาน.....	๓๓

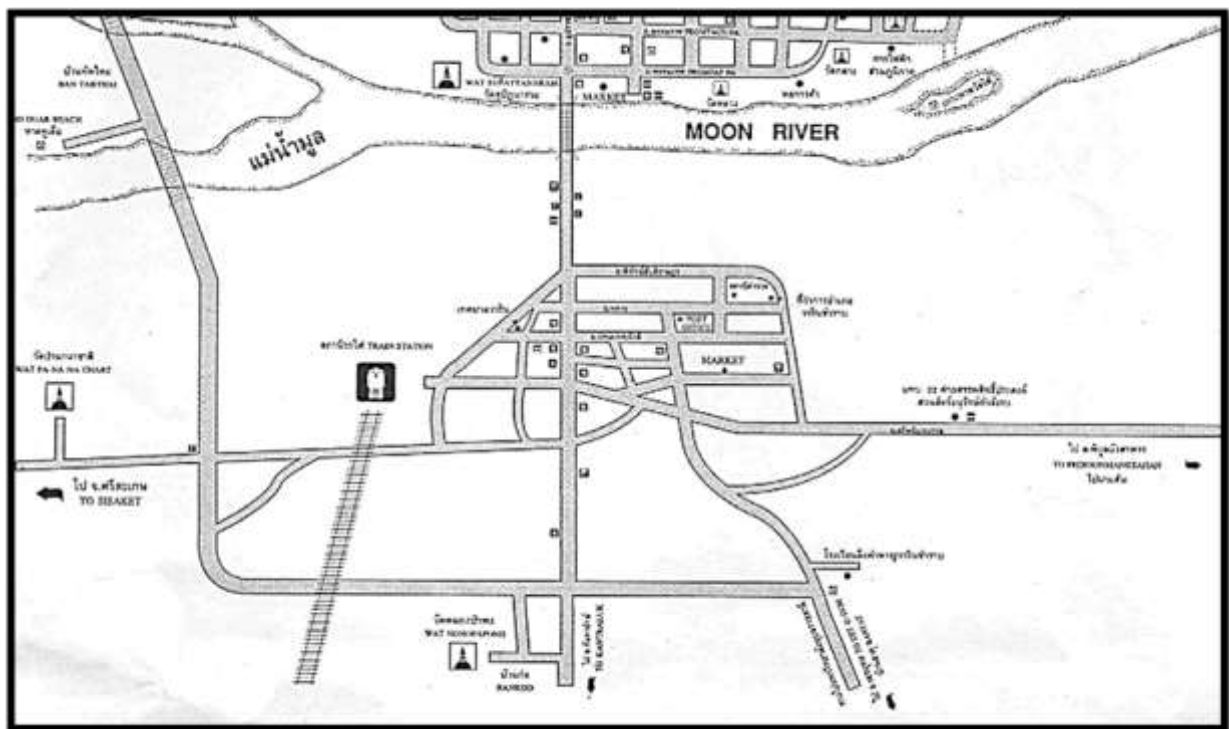
ข้อมูลพื้นฐานอำเภอวารินชำราบ

๑. ประวัติความเป็นมาของอำเภอ

อำเภอวารินชำราบ เดิมเรียกว่า บ้านน้ำคำเอือกก่อนจ่อ ต่อมาได้รับการโปรดเกล้าฯ ยกขึ้นเป็น เมืองวารินชำราบ ขึ้นกับเจ้านครจำปาศักดิ์ มีพระกำจรจตุรงค์เป็นเจ้าเมือง ต่อมาเป็นส่วนหนึ่งของเขตการปกครองเมืองอุบลราชธานี ที่ว่าการอำเภอหลังแรกสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๑ ใช้ชื่อว่า อำเภอทักษิณพนิกม ผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอคนแรกคือ ท้าวธรรมกิตติกา (เปี้ย สุวรรณภูฏ) ครั้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๖ สมัยของขุน ภูมิพิพัฒน์เขตร์ (แท่ง เหมะนัค) ซึ่งเป็นนายอำเภอคนที่ ๒ ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอจากฝั่งอำเภอเมืองอุบลราชธานี ข้ามแม่น้ำมูลมาตั้งอยู่ที่บ้านคำน้ำแซบ ตำบลธาตุ แล้วเปลี่ยนชื่ออำเภอเป็น อำเภอวารินชำราบ

วารินชำราบเป็นอำเภอที่ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอเมืองอุบลราชธานี มีระยะทางห่างจากอำเภอเมืองอุบลราชธานีเพียง ๒ กิโลเมตร โดยอยู่คนละฝั่งของแม่น้ำมูล เป็นที่ตั้งของสถานีรถไฟอุบลราชธานี และสถาบันการศึกษาที่สำคัญของจังหวัดอย่างมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

คำขวัญของอำเภอ : "นมัสการหลวงปู่ชา มีปลาแซบหลาย มากพันธุ์ไม้ดอก บ่งบอกวัฒนธรรม"

ภาพที่ ๑ แผนที่อำเภอวารินชำราบ

๒. ที่ตั้ง อาณาเขต และการปกครอง

ที่ตั้ง อาณาเขต ขอบเขตการปกครอง

ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

อำเภวารินชำราบ ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของประเทศ ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๖๓๐ กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ หรือ ๕๗๖ กิโลเมตร โดยทางรถไฟ และอยู่ห่างจากตัวจังหวัดอุบลราชธานีประมาณ ๕ กิโลเมตร มีเนื้อที่ ๓๙๗,๔๗๕ ไร่ หรือประมาณร้อยละ ๔ ของพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

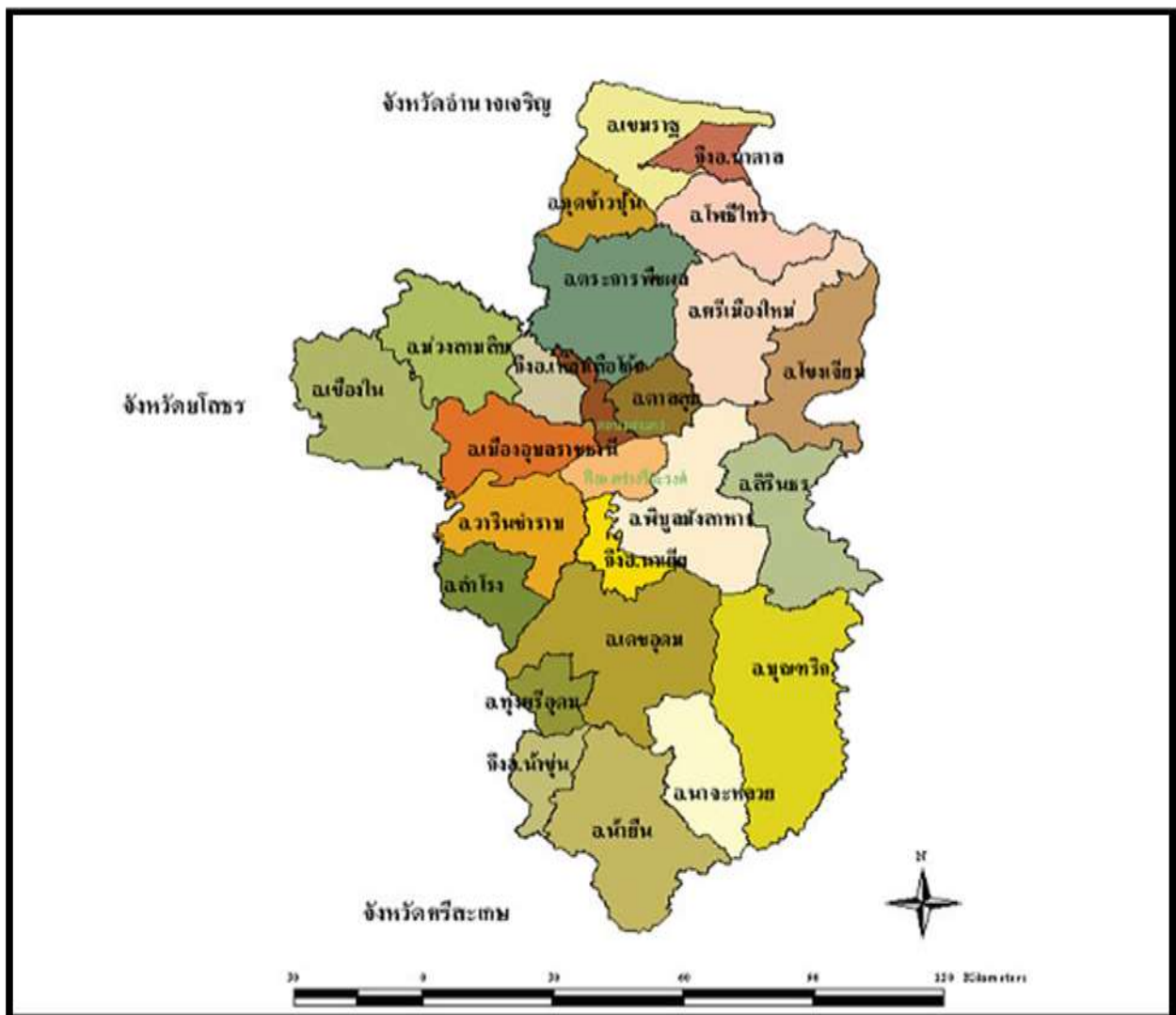
อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อ อำเภอสว่างวีระวงศ์

ทิศใต้ ติดต่อ อำเภอสำโรง

ทิศตะวันตก ติดต่อ อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

ภาพที่ ๒ แผนที่ที่ตั้งอำเภอ

การแบ่งเขตการปกครอง

อำเภวารินชำราบ แบ่งการปกครองส่วนภูมิภาค ออกเป็น ๑๐ ตำบล ๖ เทศบาล ๑๙๒ หมู่บ้าน จำนวน ๔๒,๑๖๓ ครัวเรือน จำนวน ๑๐ อบต. เทศบาลตำบล ๕ แห่ง และเทศบาลเมือง ๑ แห่ง

แผนที่อำเภวารินชำราบ

ภาพที่ ๓ การแบ่งเขตการปกครอง อาณาเขตติดต่อ

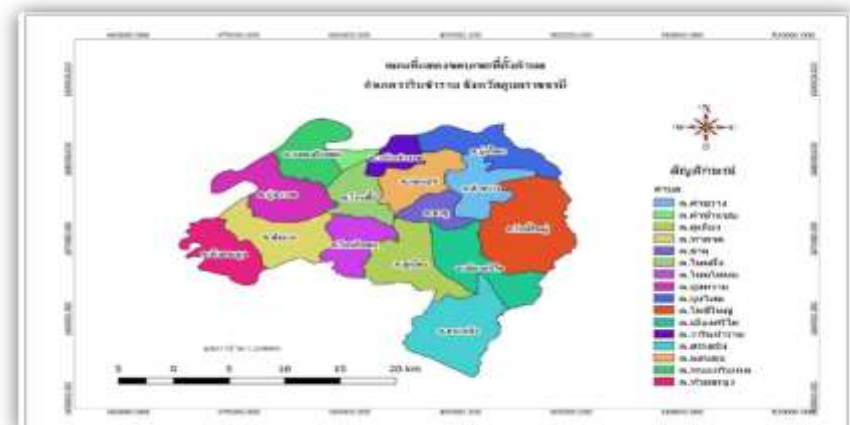
ที่	ตำบล	จำนวนหมู่บ้าน
๑	แสนสุข	๒๐
๒	บึงหวาย	๒๐
๓	แสนสุข	๑๖
๔	ห้วยชะยุ้ง	๑๓
๕	โพธิ์ใหญ่	๑๓
๖	บึงไหม	๑๒
๗	คูเมือง	๑๒
๘	โนนโพน	๑๒
๙	ท่าลาด	๑๒
๑๐	โนนผึ้ง	๑๑
๑๑	เมืองศรีโค	๑๑
๑๒	ธาตุ	๑๑
๑๓	คำขวาง	๑๐
๑๔	ค่าน้ำแซบ	๑๐
๑๕	หนองกินเพล	๙
รวม		๑๙๒

ตารางที่ ๑

แสดงการแบ่งเขตการปกครองในเขตอำเภวารินชำราบ

๓. ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นที่ราบใช้ในการทำการเกษตร สภาพดินอุดมสมบูรณ์เหมาะสมในการทำ
การเกษตร มีอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าสำหรับการชลประทาน พื้นที่บางส่วนเป็น
ที่ราบลุ่มริมน้ำ ซึ่งในช่วงฤดูน้ำหลากจะประสบปัญหาน้ำท่วม

ภาพที่ ๔ การแบ่งเขตการปกครอง

อ่างเก็บน้ำ เขื่อน ฝ่ายทดน้ำ

อำเภวารินชำราบมีอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง ๑ แห่งคืออ่างเก็บน้ำเศรษฐเสนีย์ อยู่ในพื้นที่ บ้านธาตุ ตำบลแสนสุข อำเภวารินชำราบ ขนาดความสูงสุด ๑๘๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ที่เหลือจะเป็น บ่อน้ำต้นปอโยก ประปาในหมู่บ้าน ถึงเก็บน้ำฝนในแต่ละตำบล

พื้นที่ชลประทาน

อำเภวารินชำราบ มีสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน ๕ แห่ง ในพื้นที่ ตำบลหนองกินเพล ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่บ้านหนองกินเพลหมู่ที่ ๓ และ ตำบลบึงหวาย ๔ แห่ง ได้แก่สถานีบ้านดอนชาด สถานีบ้านวังยาง สถานีบ้านโนนบอน และสถานีบ้านท่าอ้อย สามารถส่งน้ำให้พื้นที่การเกษตรได้ประมาณ ๓,๕๐๐ ไร่

ข้อมูลพื้นฐานตำบลแสนสุข

ข้อมูลสภาพทั่วไป

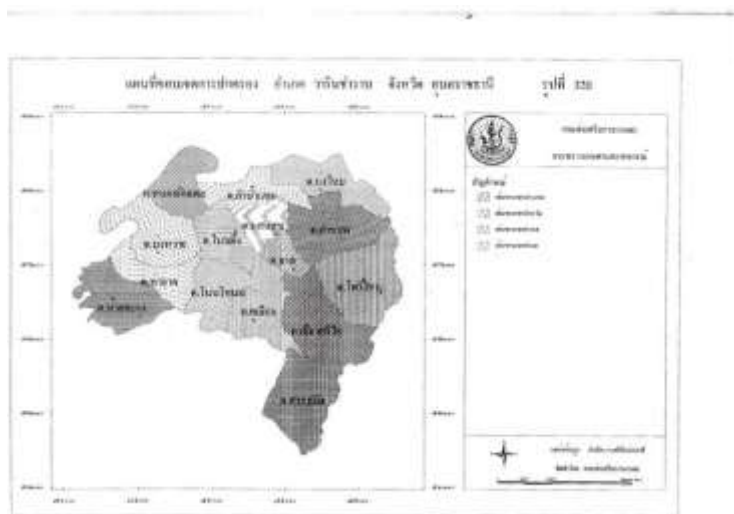
ที่ตั้ง อาณาเขต ขอบเขตการปกครองและขนาดพื้นที่

เทศบาลตำบลแสนสุข ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๒ ถนนสถลมารค์ ตำบลแสนสุข อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี มีเนื้อที่ในเขตรับผิดชอบประมาณ ๓๒.๔๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๐,๒๘๑ ไร่ ตำบลแสนสุขเดิมได้รับการจัดตั้งตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ และได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๘

ตำบลแสนสุข เป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทางสู่ประตูการค้าชายแดน ไทย-ลาว บนเส้นทาง สายวาริน-พิบูลา-สิรินธร-ช่องเม็ก จึงเป็นจุดสำคัญที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งการค้า และการลงทุนโดยเฉพาะการส่งเสริมการค้าซึ่งตำบลแสนสุข มีพื้นที่กึ่งเมือง กึ่งชนบท เหมาะแก่การมีตลาดรวมสินค้าขนาดใหญ่ทันสมัยได้มาตรฐาน ไว้รองรับการขยายตัวทางการค้าในอนาคต และพื้นที่ของตำบลแสนสุข ยังสามารถรองรับการเติบโตของเมือง ซึ่งเหมาะแก่การเป็นที่ตั้งของ สถานที่ราชการที่พักอาศัย แหล่งธุรกิจ สถานศึกษา อีกทั้งยังมีถนนหลวงสายหลักที่มุ่งสู่เมืองใหญ่ ๆ ของภาคอีสาน และกรุงเทพมหานคร อีกด้วย ปัจจุบันมี ๒๐ หมู่บ้าน มีลักษณะชุมชนและวิถีชีวิตเป็นกลุ่มชุมชนเมือง มีครัวเรือนทั้งสิ้น จำนวน ๓,๐๓๙ ครัวเรือน เป็นครัวเรือนเกษตร จำนวน ๘๙๙ ครัวเรือน ทั้งหมดประชากร ๒๒,๕๓๒ คนชาย ๑๒,๘๙๘ คน หญิง ๙,๖๓๔ คน โดยมีนายทรงกรด ไกรกังวาร เป็นนายกเทศมนตรี และนายลุน หงษ์คำ เป็นกำนันประจำตำบลแสนสุข

ที่ตั้ง

เทศบาลตำบลแสนสุข ตั้งห่างจากที่ทำการอำเภวารินชำราบ ประมาณ ๓ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดอุบลราชธานี ๖ กิโลเมตร

ภาพที่ ๑ ที่ตั้งอำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

การแบ่งเขตการปกครอง

ตำบลแสนสุข อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี แบ่งการปกครองออกเป็น ๒๐ หมู่บ้าน ซึ่งอยู่ในการปกครองของเทศบาลตำบลแสนสุข (ตารางที่ ๑)

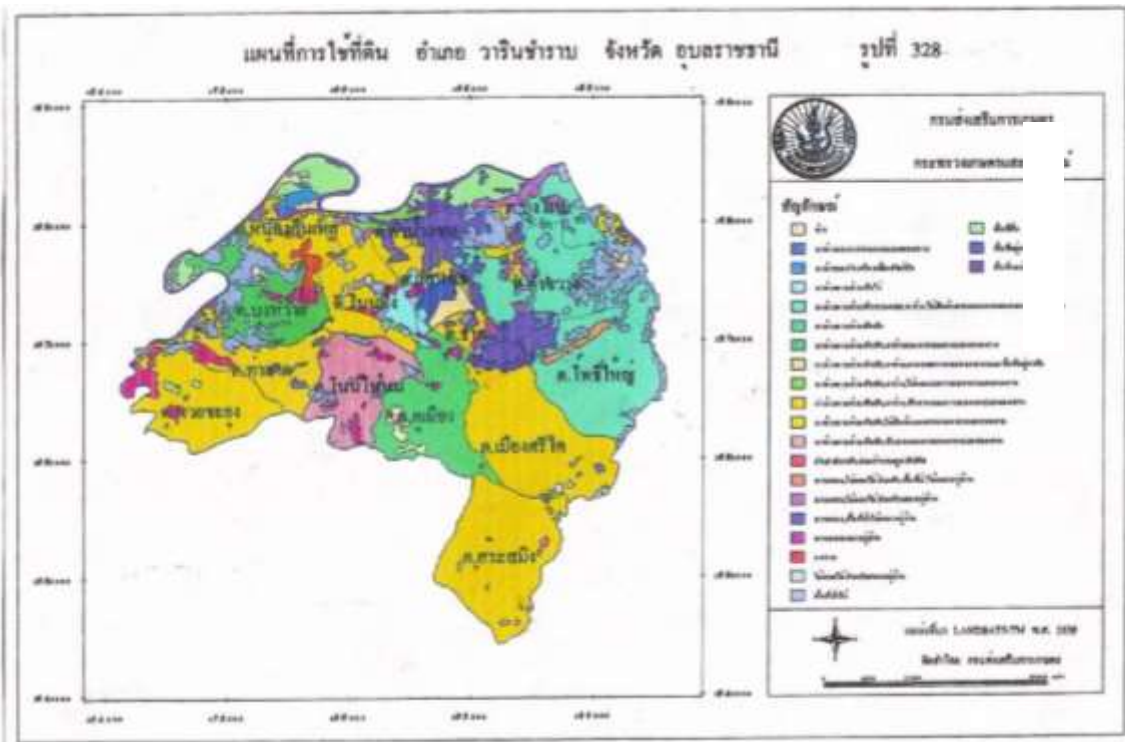
ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนครัวเรือน / ประชากร

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ครัวเรือน ทั้งหมด	ครัวเรือน เกษตร	ประชากร		
				ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านคำเจริญ	๔๘๗	๔๒	๗๕๒	๘๔๕	๑,๕๙๗
๒	บ้านแสนสุข	๒,๓๕๙	๒๐	๕,๐๓๒	๑,๖๖๑	๖,๖๙๓
๓	บ้านหนองหัว	๑๔๙	๑๕	๒๑๓	๒๒๓	๔๓๖
๔	บ้านไม้ค้ำ	๒๗๓	๔๒	๓๓๘	๓๘๗	๗๒๕
๕	บ้านธาตุ	๒๗๔	๙๑	๕๓๒	๕๒๙	๑,๐๖๑
๖	บ้านน้ำคำ	๒๑๐	๑๐๔	๓๙๒	๓๗๒	๗๖๔
๗	บ้านก่อใน	๒๔๐	๑๓๖	๔๘๕	๔๘๐	๙๖๕
๘	บ้านก่อนอก	๓๒๓	๑๐๘	๔๕๗	๕๔๐	๙๙๗
๙	บ้านหนองผาสุก	๔๒๒	๙	๕๑๑	๕๒๕	๑,๐๓๖
๑๐	บ้านเกษตรสมบูรณ์	๓๖๕	๔๒	๔๙๓	๕๓๖	๑,๐๒๙
๑๑	บ้านคำแสนราช	๓๑๖	๓๑	๔๑๐	๔๔๓	๘๕๓
๑๒	บ้านหนองหมากแข้ง	๑๕๙	๔๖	๒๗๒	๒๙๙	๕๗๑
๑๓	บ้านหนองหมากแข้ง	๓๒๖	๔๔	๔๗๐	๔๒๑	๘๙๑
๑๔	บ้านดอนหนองบัว	๑๐๕	๖๗	๒๐๔	๑๙๑	๓๙๕
๑๕	บ้านธาตุออก	๓๒๓	๕๕	๔๖๒	๔๙๐	๙๕๒
๑๖	บ้านไม้ค้ำตก	๒๐๔	๑๕	๓๙๐	๓๘๙	๗๗๙
๑๗	บ้านคำแสนราชเหนือ	๒๖๗	๙	๓๖๒	๓๘๙	๗๕๑
๑๘	บ้านมงคลเจริญ	๑๗๘	๕	๒๘๐	๓๔๐	๖๒๐
๑๙	บ้านลือคำหาญ	๒๕๓	๘	๓๗๒	๔๕๐	๘๒๒
๒๐	บ้านหนองผาสุกใต้	๑๖๘	๑๐	๒๗๒	๒๘๗	๕๕๙
รวม	๒๐	๗,๔๐๒	๘๙๙	๑๒,๗๑๖	๙,๘๑๖	๒๒,๕๓๒

แหล่งข้อมูล สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองอำเภวารินชำราบ ณ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๖๕

การใช้ประโยชน์ที่ดิน (Land Used)

๑.๑ สภา

ภาพที่ ๓ การใช้ที่ดิน

สภาพดินตำบลแสนสุข มีชุดดินดังนี้

ข้อมูลกลุ่มชุดดิน ความเหมาะสมของดินและคุณภาพดิน

กลุ่มชุดดินของตำบลแสนสุขจะพบมากเป็นดินในพื้นที่กลุ่มชุดดิน ๒๒,๑๗ และดินในพื้นที่ดอนกลุ่มชุดดิน ๔๐ ดิน

พื้นที่กลุ่มที่เป็นดินร่วนปนทรายสีเทา กลุ่มชุดดิน ๒๒,๑๗

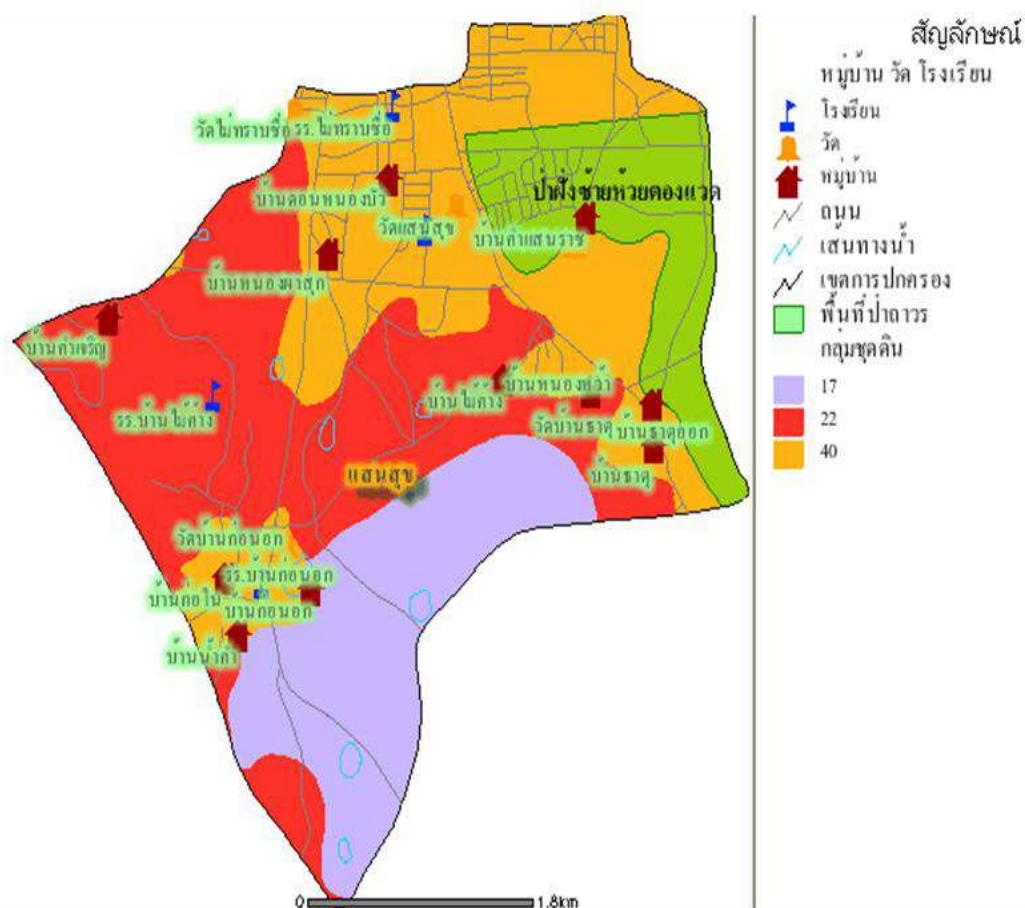
ลักษณะและคุณสมบัติของดิน เป็นกลุ่มดินร่วนปนทรายสีเทาลึกมาก มีสภาพพื้นที่ที่ค่อนข้างราบเรียบ มีเนื้อดินเป็นร่วนปนทรายหรือดินร่วนเหนียวปนทราย บางพื้นที่มีชั้นลูกรังหรือก้อนกรวดในดินล่าง ช่วงความลึก ๕๐-๑๐๐ ซม. หรือมีสภาพพื้นที่ค่อนข้างสูง ดินบนมีสีน้ำตาลหรือสีเทา ดินล่างมีสีเทา มีจุดปะสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดงของศิลาแลงอ่อน การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดและมีน้ำท่วมขังในฤดูฝน

ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นดินปนทรายทำให้มีความสามารถในการอุ้มน้ำและดูดซับธาตุอาหารค่อนข้างต่ำ ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ บางพื้นที่ขาดแคลนน้ำและมีน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำให้ความเสียหายให้กับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

แนวทางการจัดการปลูกพืชแนะนำ ข้าว ได้แก่ ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว พืชไร่ ได้แก่ ข้าวโพด ถั่วต่างๆ มันเทศ แตงโม พืชผักรับประทานใบและต้น พืชผักรับประทานผล พืชตระกูลแตง ไม้ผล ได้แก่ มะม่วง

พื้นที่กลุ่มที่ตอนที่เป็นดินร่วนปนทราย กลุ่มชุดดิน ๔๐

ลักษณะและคุณสมบัติของดิน เป็นกลุ่มดินร่วนหยาบถึงดินร่วนละเอียด ปนทราย ลึกมากที่เกิดจากการสลายตัวของหินเนื้อหยาบหรือตะกอนลำน้ำ ดินบนมีสีน้ำตาล ดินล่างมีสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง หรืออาจพบจุดประสีเหลือง สีน้ำตาลหรือสีเทาในดินล่าง การระบายน้ำดีถึงปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นด่างเล็กน้อย

ภาพที่ ๔ ลักษณะและคุณสมบัติของดิน

สภาพดิน

พื้นที่ส่วนใหญ่ มีชุดดินดังนี้

ชุดดินที่ ๒๒ ลักษณะดิน คือ เนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน หรือดินร่วนปนดินทราย สีพื้นสีเทา หรือสีน้ำตาลปนเทา มีจุดสีน้ำตาลอ่อน หรือสีเหลืองปนสีน้ำตาล มีการระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกรดเล็กน้อย มีค่าความเป็นกรด - เป็นด่าง ประมาณ ๕.๕ - ๖.๕ ดินชุดนี้จะพบบริเวณตอนกลางของตำบลประมาณ ๓,๑๒๕ ไร่ เหมาะแก่การทำนาปานกลาง ปลุกสัปรด มะม่วงหิมพานต์ ฝรั่ง ยูคาลิปตัส และทุเรียนเงืงสัตว์

ชุดดินที่ ๑๔ ลักษณะดิน คือ เนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินทรายสีดินเป็นสีน้ำตาลอ่อน พบบริเวณสันดินริมน้ำที่มีสภาพค่อนข้างเรียบ เป็นดินลึกมีการระบายน้ำดี ปฏิกริยาเป็นกรดจัดถึงปานกลาง มีความเป็นกรด - เป็นด่าง ประมาณ ๕.๐ - ๗.๐ ดินชุดนี้จะพบบริเวณตอนเหนือของตำบลประมาณ ๖๒๕ ไร่ ไม่เหมาะแก่การทำนาเนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องขาดแคลนน้ำ การปลูกพืชไร่มีความเหมาะสมปานกลาง ปลูกไม้ผลบางชนิดได้ดี เช่น สัปรด มะม่วง ขนุน และมีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการปลูกยางพารา

ชุดดินที่ ๔๐ ลักษณะดิน คือ เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายสีดินเป็นสีน้ำตาลอ่อน สีเหลือง หรือสีแดงเป็นบางแห่ง พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างเรียบเป็นดินลึก มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกริยาเป็นกรดจัดจนถึงกรดแก่ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ ๔.๕ - ๕.๕ ดินชุดนี้พบทางทิศตะวันออกของตำบลประมาณ ๑๖,๒๕๐ ไร่ ไม่เหมาะแก่การทำนา เนื่องจากมีปัญหาขาดแคลนน้ำ แต่สามารถปลูกไม้ผลและพืชไร่ได้ดี

ข้อมูลสถิติปริมาณน้ำฝน

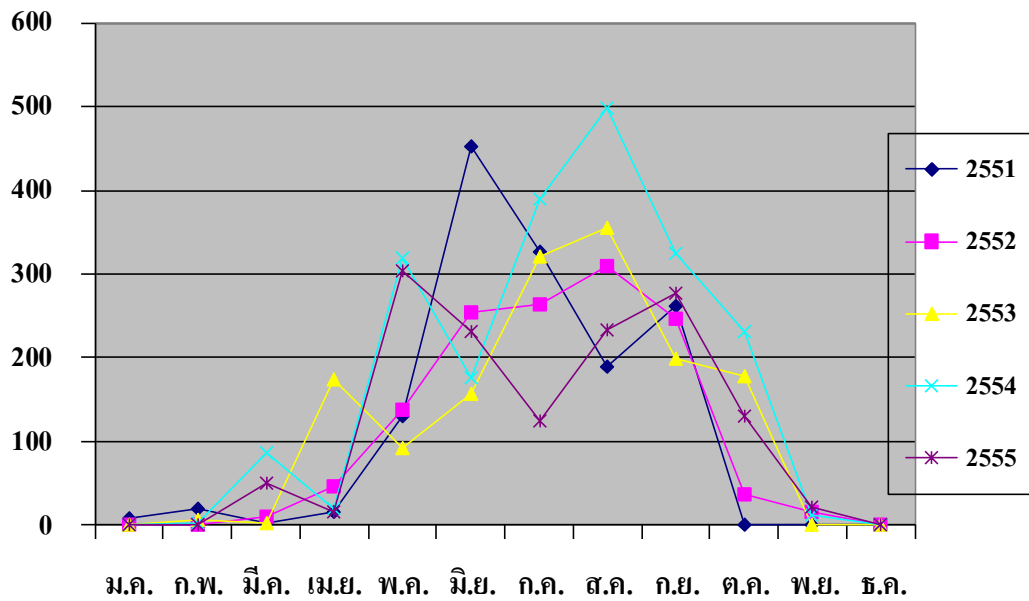
ข้อมูลสถิติปริมาณน้ำฝน ย้อนหลัง ๕ ปี

อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

ปี พ.ศ.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
๒๕๖๐	๗.๗๐	๑๘.๘๐	๒.๖๐	๑๕.๗๐	๑๓๐.๒๐	๔๕๒.๗๐	๓๒๖.๕๐	๑๙๐.๐๐	๒๖๑.๕๐	๑.๑๐	๐.๐๐	๐.๐๐
๒๕๖๑	๐.๐๐	๐.๐๐	๙.๕๐	๔๕.๒๐	๑๓๗.๓๐	๒๕๔.๕๐	๒๖๓.๐	๓๐๘.๘๐	๒๔๖.๒๐	๓๗.๑๐	๑๕.๗๐	๐.๙๐
๒๕๖๒	๐.๐๐	๖.๘๐	๑.๗๐	๑๗๔.๖๐	๙๑.๗๐	๑๕๗.๓๐	๓๒๑.๐๐	๓๕๕.๖๐	๑๙๗.๙๐	๑๗๖.๙๐	๐.๐๐	๐.๐๐
๒๕๖๓	๐.๐๐	๒.๒๐	๘๕.๔๐	๒๐.๐๐	๓๑๙.๑๐	๑๗๕.๐๐	๓๘๘.๖๐	๔๙๘.๑๐	๓๒๕.๔๐	๒๓๑.๕๐	๑๑.๙๐	๐.๐๐
๒๕๖๔	๐.๐๐	๑.๑๐	๔๙.๙๐	๑๕.๓๐	๓๐๓.๗๐	๒๓๑.๘๐	๑๒๔.๗๐	๒๓๒.๔๐	๒๗๖.๕๐	๑๒๙.๖๐	๒๑.๔๐	๐.๐๐

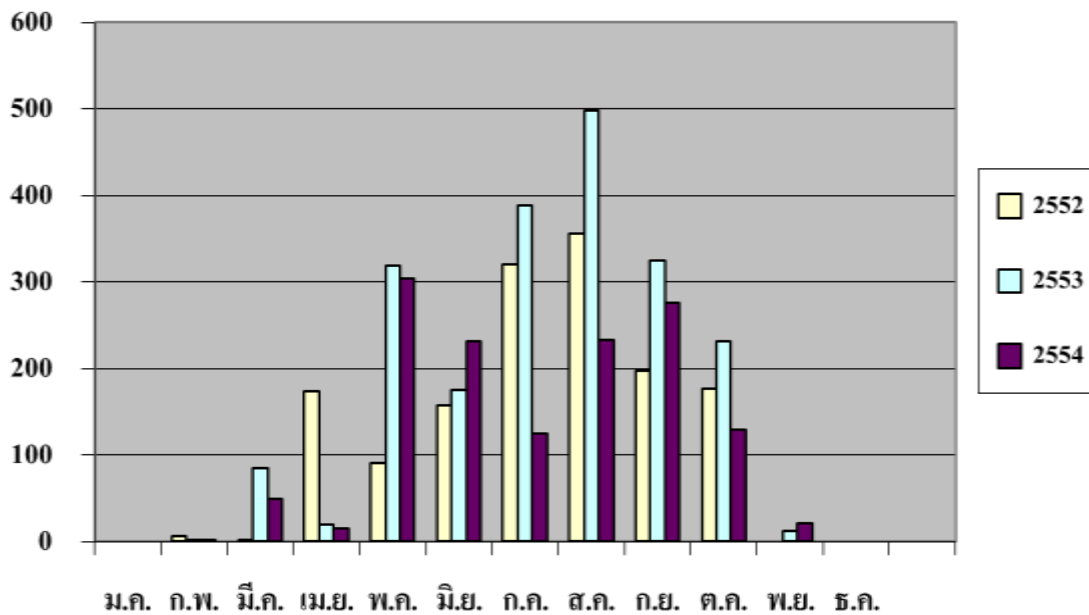
ที่มา : ศูนย์สำรวจอุทกวิทยาที่ ๑๐ อุบลราชธานี

กราฟแสดงปริมาณน้ำฝน ระยะ ๕ ปี ในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

ที่มา : ศูนย์สำรวจอุทกวิทยาที่ ๑๐ อุบลราชธานี

กราฟแสดงปริมาณน้ำฝน ย้อนหลัง ๓ ปี ในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

ที่มา : ศูนย์สำรวจอุทกวิทยาที่ ๑๐ อุบลราชธานี

แหล่งน้ำ**แหล่งน้ำธรรมชาติ**

- ลำน้ำ, ลำห้วย	๒	สาย
- บึง, หนอง และอื่น ๆ	๖	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	๑	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	๒๓๙	แห่ง
- บ่อโยก	๗๒	แห่ง
- บ่อบาดาลขนาดเล็กมีแล้ว	๖๐	%
- มีสาธารณูปโภคครบทุกหมู่บ้านชุมชน		

การคมนาคม

- ถนนสายหลักที่ติดต่อกับอำเภอลาดยางแล้วทั้งหมด	
- จำนวนถนนลูกรัง	๒๓๔ สาย
- จำนวนถนนดิน	๕๐ สาย
- จำนวนถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	๑๔๖ สาย

การโทรคมนาคม

- จำนวนบ้านที่มีโทรศัพท์	๑,๖๖๐	ครัวเรือน
- สถานีโทรคมนาคมอื่น ๆ	๑	แห่ง คือ องค์การโทรศัพท์ ที่ทีแอนด์ที
- จำนวนโทรศัพท์สาธารณะ	๒๓	แห่ง
- จำนวนสถานที่บริการอินเทอร์เน็ต	๒	แห่ง
- จำนวนสถานีวิทยุ/วิทยุชุมชน	๓	แห่ง

การไฟฟ้า

- มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน

หน่วยธุรกิจในเขตเทศบาล

- ปั๊มน้ำมันและก๊าซ	๙	แห่ง
- โรงสี	๙	แห่ง
- ร้านค้า	๑๐๘	แห่ง
- อู่ซ่อมรถยนต์	๔๘	แห่ง
- ตลาดสด	๓	แห่ง

สภาพทางสังคมการศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๔	แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา	๓	แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา	๒	แห่ง
- โรงเรียนอาชีวศึกษา	๑	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำ หมู่บ้าน	๘	แห่ง
- มหาวิทยาลัยสงฆ์	๑	แห่ง

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์	๘	แห่ง
-----------------	---	------

สาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐ ขนาด	๒๐๐	เตียง	๑	แห่ง
- ศูนย์สุขภาพชุมชนตำบล			๑	แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน			๔	แห่ง
- อัตราการมี และใช้ส้วมราดน้ำร้อยละ		๑๐๐	%	

ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

- สถานีดับเพลิง	๑	แห่ง
-----------------	---	------

ภัยธรรมชาติ

ตำบลแสนสุข มีปัญหาด้านภัยธรรมชาติที่สำคัญ และเกิดขึ้นอยู่เสมอ ดังนี้คือ ภัยแล้ง

ห้วงระยะเวลาที่เกิด คือ เดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ทำให้เกิดปัญหาด้านการเกษตร ประมาณ ๕๓๔ ไร่ บริเวณหมู่ที่ ๑, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖

ฝนทิ้งช่วง

ห้วงระยะเวลาที่เกิด คือ เดือนสิงหาคม หรือ เดือนกันยายน จะเกิดผลกระทบต่อข้าวเป็นส่วนใหญ่

พื้นที่และการใช้พื้นที่

มีพื้นที่หมู่บ้านทั้งสิ้น ประมาณ ๒๐,๒๘๑ ไร่ จำแนกออกเป็น

พื้นที่ทหารและอื่นๆ	ประมาณ	๘,๖๙๕ ไร่	(ร้อยละ ๔๔ ของพื้นที่ทั้งหมด)
พื้นที่การเกษตร	ประมาณ	๖,๐๔๘ ไร่	(ร้อยละ ๒๙ ของพื้นที่ทั้งหมด)
พื้นที่อยู่อาศัย	ประมาณ	๑,๖๗๒ ไร่	(ร้อยละ ๘ ของพื้นที่ทั้งหมด)
พื้นที่สาธารณะ	ประมาณ	๓,๘๖๖ ไร่	(ร้อยละ ๑๙ ของพื้นที่ทั้งหมด)

พื้นที่การเกษตร

พื้นที่ถือครองการเกษตรทั้งหมด ๖,๐๔๘ ไร่

- พื้นที่นา	๔,๒๑๙	ไร่
- พื้นที่พืชไร่	๑,๐๐๓	ไร่
- พื้นที่สวน	๒๒๕	ไร่
- พื้นที่ปลูกผัก	๑๔๖	ไร่
- พื้นที่ปลูกไม้ดอก	๑๕	ไร่
- พื้นที่ปลูกพืชอื่นๆ	๔๔๐	ไร่

ข้อมูลด้านชีวภาพ

ประชากรมีจำนวนประชากรรวม ๒๒,๕๓๒ คน แยกเป็น ชาย ๑๒,๗๑๖ หญิง ๙,๘๑๖ คน

มีครัวเรือนจำนวน ๗,๔๐๒ ครัวเรือน แยกเป็น

เกษตรกร	๘๙๙	ครัวเรือน	คิดเป็นร้อยละ	๑๒.๑๔	ของครัวเรือนทั้งหมด
ค้าขาย	๑,๕๔๖	ครัวเรือน	คิดเป็นร้อยละ	๑๖.๘๓	ของครัวเรือนทั้งหมด
รับราชการ	๑,๙๕๑	ครัวเรือน	คิดเป็นร้อยละ	๒๓.๖๕	ของครัวเรือนทั้งหมด
รับจ้าง	๓,๐๐๖	ครัวเรือน	คิดเป็นร้อยละ	๔๗.๓๖	ของครัวเรือนทั้งหมด

สภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ

ข้าว

๑.๑	ข้าวเจ้านาปี	พันธุ์ที่นิยมปลูก	ขาวดอกมะลิ ๑๐๕, กข.๑๕	ร้อยละ	๕๘
๑.๒	ข้าวเหนียนาปี	พันธุ์ที่นิยมปลูก	กข.๖	ร้อยละ	๔๑
๑.๓	ข้าวอื่น ๆ	พันธุ์ที่นิยมปลูก	พันธุ์พื้นเมือง	ร้อยละ	๑

พืชผัก

๒.๑	บวบเหลี่ยม บวบหอม	พันธุ์ที่นิยมปลูก	พันธุ์ผสมเปิด
๒.๒	ฟักทอง	พันธุ์ที่นิยมปลูก	พันธุ์นพเก้า
๒.๓	มะระจีน	พันธุ์ที่นิยมปลูก	พันธุ์ผสมเปิด
๒.๔	หอมแบ่ง	พันธุ์ที่นิยมปลูก	พันธุ์อินโด
๒.๕	มะเขือกลมผลโต	พันธุ์ที่นิยมปลูก	พันธุ์ผสมเปิด
๒.๖	มะเขือยาว	พันธุ์ที่นิยมปลูก	พันธุ์ผสมเปิด
๒.๗	พริก	พันธุ์ที่นิยมปลูก	หัวเรือ, ซุปเปอร์ฮอต
๒.๘	มะเขือเทศ	พันธุ์ที่นิยมปลูก	พันธุ์สีดา
๒.๙	แตงร้าน	พันธุ์ที่นิยมปลูก	พันธุ์ผสมเปิด
๒.๑๐	ข้าวโพดฝักสด	พันธุ์ที่นิยมปลูก	พันธุ์ผสมเปิด

ไม้ผล

- ๓.๑ มะม่วง พันธุ์ที่นิยมปลูก เชี่ยวเสวย, น้ำดอกไม้, แก้ว, โชคอนันต์
- ๓.๒ มะพร้าวพันธุ์ที่นิยมปลูก มะพร้าวน้ำหอม
- ๓.๓ แก้วมังกรพันธุ์ทั่วไป ใต้หวัน, เวียดนาม
- ๓.๔ ขนุนพันธุ์ที่นิยม ฟ้าถล่ม ทองสุใจ
- ๓.๕ กล้วยน้ำหว่าพันธุ์ที่นิยม ใจแดง
- ๓.๖ น้อยหน่าพันธุ์ที่นิยม หนึ่ง

สภาพการเพาะปลูกพืชโดยทั่วไป

๑. การเพาะปลูกพืชในฤดูฝน การปลูกข้าวนาปีโดยอาศัยน้ำฝนจำนวน ๔,๘๔๓ ไร่
๒. การปลูกพืชฤดูแล้ง เนื่องจากตำบลแสนสุขไม่อยู่ในเขตชลประทาน การปลูกพืชจึงอาศัยน้ำใต้ดินโดยการเจาะบ่อบาดาลน้ำตื้น พืชผักนิยมปลูกหลังนา ได้แก่ ฟักทอง พริก มะเขือ ถั่วฝักยาว และข้าวโพดฝักสด แตงร้าน มะเขือเทศ ฯลฯ พืชไร่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

สถานการณ์ข้าว

เกษตรกรตำบลแสนสุขส่วนใหญ่ ยังนิยมปลูกข้าวดำ และนาหว่าน เนื่องจากต้นทุนต่ำ แรงงานมีน้อย จะปลูกข้าวเจ้าประมาณ ๕๘% ข้าวเหนียวประมาณ ๔๒% ระยะเวลาปักดำ โดยยึดหลักดินเลวปลูกถี่ดินดีปลูกห่าง

- การใส่ปุ๋ยเกษตรกรส่วนมากใช้ปุ๋ยเพื่อเพิ่มผลผลิต โดยใช้ปุ๋ยสูตร ๑๖ - ๑๖ - ๘, ๑๖ - ๒๐ - ๐

อัตรา ๑๐ - ๒๕ กิโลกรัมต่อไร่ และมีการใส่ปุ๋ยแต่งหน้าในช่วงก่อนข้าวตั้งท้องเพื่อเพิ่มผลผลิตข้าวต่อไร่และเพิ่มน้ำหนักของเมล็ดข้าวนิยมใช้ปุ๋ยยูเรียสูตร ๔๖ - ๐ - ๐ และแอมโมเนียซัลเฟต ๒๑ - ๐ - ๐ อัตราใส่ขึ้นอยู่กับฐานะของเกษตรกรและจะใส่ประมาณ ๕ - ๑๐ กิโลกรัม / ไร่

- การป้องกันกำจัดศัตรูพืช เกษตรกรจะช่วยเหลือตนเอง เมื่อเกิดศัตรูพืช และโรคระบาดศัตรูที่พบ คือ เพลี้ยไฟ, หนอนกอ, หนอนกระทู้กล้า, หอยเชอรี่ และโรคไหม้ทุกระยะการเจริญเติบโต

แต่ถ้าเกษตรกรพบว่ามีศัตรูพืชระบาดมาก จะมาขอคำแนะนำจากทางราชการและรับการสนับสนุนต่อไป

- สารเคมีที่เกษตรกรนิยมใช้มากตามลำดับได้แก่ สารกำจัดวัชพืช สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสารป้องกันกำจัดโรคพืช

- การเก็บเกี่ยว ถ้าเป็นข้าวไวแสงจะเก็บเกี่ยวประมาณกลางเดือน ตุลาคม ข้าวไม่ไวแสงจะเก็บเกี่ยวประมาณ กลางเดือนพฤศจิกายนเป็นต้นไป

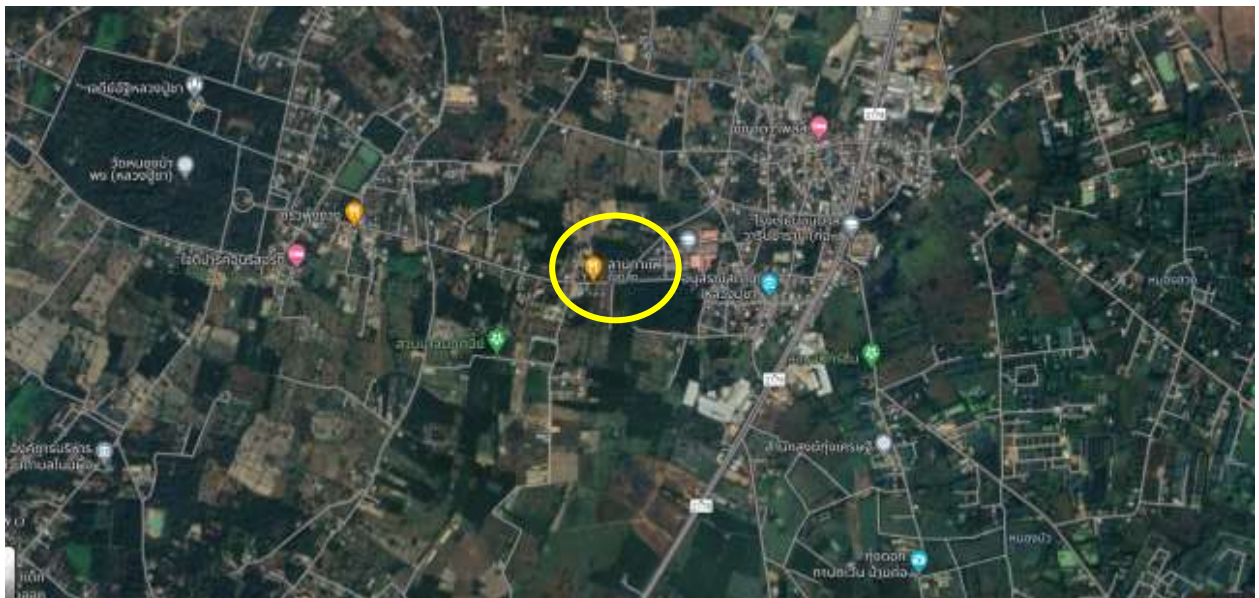
- ผลผลิตที่ได้เฉลี่ย ๔๔๒ ก.ก. / ไร่

ข้อมูลทั่วไป
ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
(ศพก.)เครือข่าย (องุ่น)
ตำบลแสนสุข อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

สถานที่ตั้ง: บ้านก่อ หมู่ที่ ๗ ตำบลแสนสุข อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

พิกัด : X ๔๙๑๓๕๖ Y : ๑๖๕๔๙๙๑

แผนที่ไปศูนย์เรียนรู้

เกษตรกรต้นแบบ

ชื่อเกษตรกรต้นแบบ : นายโฆษิต ภัคดี
วันเกิด : วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๑๔
อายุ : ๕๓ ปี
หมายเลขบัตรประชาชน : ๓-๓๔๑๐-๐๐๓๑๒-๖๒-๕
ที่อยู่ : บ้านเลขที่ ๒๗๙ หมู่ที่ ๗ ต.แสนสุข อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี
เบอร์โทรศัพท์ : ๐๘๑-๔๓๐๒๔๔๙

สถานการณ์ของพื้นที่ : ตำบลแสนสุขเป็นพื้นที่ที่มีเส้นทางคมนาคมสะดวกและเป็นพื้นที่ราบเกษตรกรในพื้นที่ส่วนใหญ่ปลูกข้าวร้อยละ ๙๔ โดยมีพื้นที่ปลูกเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมกับการปลูกข้าวมาก (S๑) ร้อยละ ๐.๕ เหมาะสมปานกลาง (S๒) ร้อยละ ๑๒ และ เหมาะสมน้อย (S๓) ร้อยละ ๘๗ เนื่องจากส่วนใหญ่ยังเป็นพื้นที่ปลูกข้าวไว้เพื่อบริโภคและจำหน่ายเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์แต่พื้นที่ยังประสบปัญหาความด้านความอุดมสมบูรณ์ของดิน โรคแมลงระบาด อีกทั้งปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ยและสารเคมีแพง ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตที่ได้ยังไม่ดีเท่าที่ควร

แนวทางการพัฒนา :

- การลดต้นทุนการผลิตจากเดิมต้นทุนการผลิตเฉลี่ยไร่ละ ๕,๘๕๐ บาทลดเหลือ ๔,๔๐๐ บาท โดยมีเป้าหมายลดต้นทุนลดลงร้อยละ ๒๐ และการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า
- การผลิตองุ่นให้ได้คุณภาพดี

จุดเด่นของศูนย์เรียนรู้:

มีการผลิตองุ่นผลสดและการขยายพันธุ์องุ่นที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตที่มีคุณภาพปลอดภัย

หลักสูตรเรียนรู้ : - การปลูกองุ่นทานสด

- การปฏิบัติดูแลรักษา (โรค/แมลงศัตรูในองุ่น)
- การทำน้ำหมักชีวภาพ

ส่วนที่ ๑ เกษตรกรต้นแบบเจ้าของ ศพก.เครือข่าย

๑. ความพร้อมด้านองค์ความรู้

องค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาและนวัตกรรมที่นำมาใช้ภายในศูนย์

๑. เน้นการทำการเกษตรแบบสวนผสมผสานไม้ผล(องุ่น) ป่า เศรษฐกิจ เพื่อใช้พื้นที่น้อยให้เกิดประโยชน์มาก
๒. เน้นการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ให้คุ้มค่าและได้ประโยชน์ที่หลากหลาย

๒. แรงจูงใจในการทำ

นายโฆษิต ภัคดี เกษตรกรผู้นำต้นแบบของชุมชน ในหมู่บ้านบ้านก่อ ตำบลแสนสุข ผันตัวเองจากแรงงานในภาคอุตสาหกรรม มาทำการเกษตรแบบ ประณีต ปลูกองุ่นในโรงเรือน ปลูกผักสวนครัว จากการได้ไปศึกษาดูงานร่วมกับโครงการต่างๆในพื้นที่ หลังจากนั้นนำมาปรับใช้ในแปลงแล้ว ยังปรับปรุงแปลงปลูกให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ของชุมชนเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการแปลงองุ่น และพืชผักอีกด้วย

๓. การเป็นที่ยอมรับจากชุมชน/เครือข่ายละหน่วยงานต่าง ๆ ความรู้

ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้นำชุมชน

แหล่งศึกษาดูงาน

๔. การขยายผลสู่เกษตรกรอื่นๆ

เป็นศูนย์เรียนรู้ให้กับเกษตรกร และผู้ที่สนใจเข้ามาศึกษาดูงาน พบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน ได้ตลอดเวลา เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้ง่าย มีการลงข้อมูลกิจกรรมข่าวสารทางออนไลน์ ขยายผลแก่เกษตรกร แปลงใหญ่ข้าวทดเลี้ยงสัตว์ซึ่งเป็นศูนย์เครือข่ายในการเรียนรู้ในการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การวางแผนการตลาด และร่วม บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โครงการขยายผล และตลาดสินค้าเกษตรโดยเกษตรกรในพื้นที่

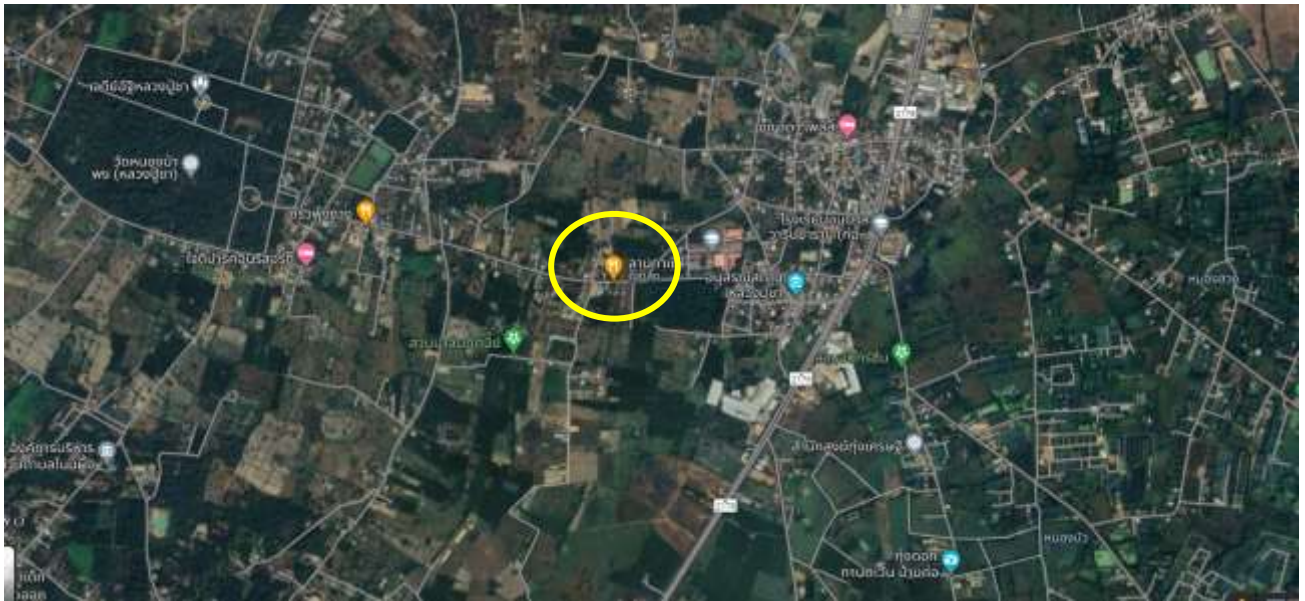

ส่วนที่ ๒ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

สถานที่ตั้ง: บ้านก่อ หมู่ที่ ๗ ตำบลแสนสุข อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

พิกัด : X ๔๙๑๓๕๖ Y : ๑๖๕๔๙๙๑

แผนที่ไปศูนย์เรียนรู้

ชื่อเกษตรกรต้นแบบ : นายโมษิต ภัคดี

วันเกิด : วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๑๔

อายุ : ๕๓ ปี

หมายเลขบัตรประชาชน : ๓-๓๔๑๐-๐๐๓๑๒-๖๒-๕

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ ๒๗๙ หมู่ที่ ๗ ต.แสนสุข อ.วารินชำราบ
จ.อุบลราชธานี

เบอร์โทรศัพท์ : ๐๘๑-๔๓๐๒๔๔๙

สถานการณ์ของพื้นที่ : ตำบลแสนสุขเป็นพื้นที่ที่มีเส้นทางคมนาคมสะดวกและเป็นพื้นที่ราบเกษตรกรรมในพื้นที่ส่วนใหญ่ปลูกข้าวร้อยละ ๙๔ โดยมีพื้นที่ปลูกเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมกับการปลูกข้าวมาก (S๑) ร้อยละ ๐.๕ เหมาะสมปานกลาง (S๒) ร้อยละ ๑๒ และ เหมาะสมน้อย (S๓) ร้อยละ ๘๗ เนื่องจากส่วนใหญ่ยังเป็นพื้นที่ปลูกข้าวไว้เพื่อบริโภคและจำหน่ายเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์แต่พื้นที่ยังประสบปัญหาความด้านความอุดมสมบูรณ์ของดิน โรคแมลงระบาด อีกทั้งปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ยและสารเคมีแพง ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตที่ได้ยังไม่ดีเท่าที่ควร

แนวทางการพัฒนา :

- การลดต้นทุนการผลิตจากเดิมต้นทุนการผลิตเฉลี่ยไร่ละ ๕,๘๕๐ บาทลดเหลือ ๔,๔๐๐ บาท โดยมีเป้าหมายลดต้นทุนลดลงร้อยละ ๒๐ และการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า
- การผลิตองุ่นให้ได้คุณภาพดี

จุดเด่นของศูนย์เรียนรู้:

มีการผลิตองุ่นผลสดและการขยายพันธุ์องุ่นที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตที่มีคุณภาพปลอดภัย

หลักสูตรเรียนรู้: - การปลูกองุ่นทานสด

- การปฏิบัติดูแลรักษา (โรค/แมลงศัตรูในองุ่น)
- การทำน้ำหมักชีวภาพ

ฐานการเรียนรู้ มี ๔ ฐานเรียนรู้

๑. เทคนิคการปลูกองุ่น

การปลูกองุ่นในประเทศไทยส่วนใหญ่มีการจัดทรงต้นและสร้างกิ่งไม่เป็นระบบที่ชัดเจน ดูแลรักษายาก ระยะปลูกค่อนข้างถี่ (๒x๔ เมตร) และทรงต้นแน่นทึบ ทำให้ต้นองุ่นมีจำนวนกิ่งที่จะให้ผลผลิตน้อย มีกิ่งที่ไม่สมบูรณ์จำนวนมาก มีการสร้างตาตอกน้อย และให้ผลผลิตเพียง ๕-๑๐ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี นอกจากนี้ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูง และยังพบการระบาดของโรคและแมลงรุนแรงอีกด้วย

๒. การผลิตปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ

เป็นฐานการเรียนรู้ในการลดต้นทุนและผลิตปุ๋ยใช้เอง โดยมีการผลิตปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ จากเศษวัสดุเหลือใช้ ช่วยย่อยสลายอินทรีย์วัตถุในดิน เป็นอาหารแก่พืช ช่วยปรับสภาพดินและน้ำ ตลอดจนแก้ปัญหาโรคและศัตรูพืช ลดการใช้ปุ๋ยเคมี

๓. การเลี้ยงเห็ดนางฟ้า

เป็นปุ๋ยพืชสดสามารถปลูกพร้อมข้าวได้โดยไม่เสียเวลาปลูก ๕๐-๖๐ วัน และยังไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายค่าเมล็ดพันธุ์และการไถกลบ ในแง่การเป็นปุ๋ยชีวภาพ เนื่องจากมีสาหร่ายเขียวแกมน้ำเงิน สายพันธุ์ *Anabena* ที่มีคุณสมบัติตรึงไนโตรเจนจากอากาศได้

๔. การผลิตสารชีวภัณฑ์

การผลิตเชื้อราไตรโคเดอร์มา/บิวเวอร์เรีย เพื่อใช้ในการเกษตรลดการใช้สารเคมี และเน้นการทำนาโดยเน้นการใช้สารชีวภัณฑ์ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยเชื้อราไตรโคเดอร์มา เน้นใช้กับเชื้อราโรคพืช (เป็นรากินราก) ส่วนเชื้อบิวเวอร์เรียเป็นเชื้อราที่เป็นเชื้อรากินแมลง

แปลงเรียนรู้

แปลงเรียนรู้การปลูกองุ่น องุ่น เป็นเถาวัลย์ไม้ยืนต้นที่มีความสำคัญในอุตสาหกรรมไวน์ เนื่องจากผลของมัน สำหรับการขยายพันธุ์อย่างมีประสิทธิภาพ การตัดจากไม้แข็งจะถูกใช้อย่างแพร่หลาย ตัดเหล่านี้อาจเลือกจากเถาที่มีสุขภาพดีและมีดอกหลายดอก ปลายที่ตัดสามารถถูกถ่ายโอนด้วยฮอร์โมนเกี่ยวกับรากเพื่อเพิ่มพัฒนาการของรากก่อนการปลูกในวัสดุที่มีการระบายน้ำดีภายใต้สภาพแวดล้อมที่ควบคุมเพื่อให้แน่ใจเกี่ยวกับการเติบโตที่เหมาะสม ความสนใจในความต้องการเฉพาะของ องุ่น เช่น ประเภทของดินและระดับความชื้นจะช่วยเพิ่มอัตราความสำเร็จในการขยายพันธุ์

การบริหารจัดการ

๑) มีการประชุมต่อเนื่อง มีการประชุมกลุ่มเดือนละ ๑ ครั้ง เพื่อชี้แจงนโยบายจากรัฐ และนำข้อมูลไปประชุมระดับจังหวัดมาแจ้งให้ที่ประชุมระดับอำเภอรับทราบ

๒) มีการประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแก้ไขปัญหาารวมกัน ด้านการผลิต ด้านการตลาดและแผนพัฒนาของแต่ละศูนย์เครือข่าย

แนวทางการพัฒนา :

- การลดต้นทุนการผลิตองุ่น จากเดิมต้นทุนการผลิตเฉลี่ยไร่ละ ๕,๘๕๐ บาทลดเหลือ ๔,๔๐๐ บาท โดยมีเป้าหมายลดต้นทุนลดลงร้อยละ ๒๐ และการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า
- การผลิตองุ่นให้ได้คุณภาพ ได้รับรองมาตรฐาน

ส่วนที่ ๓ ผลลัพธ์

เกษตรกรที่ผ่านการฝึกอบรมจาก ศพก.(เครือข่าย) ได้นำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการผลิตของตนเองและ
เกิดเครือข่ายเพิ่มขึ้น เกษตรผสมผสาน/ด้านผัก/ด้านไม้ผล

๓. มีการบูรณาการกับหน่วยงานต่างๆในพื้นที่และหน่วยงานต่างๆเข้ามาใช้สถานที่เพื่อถ่ายทอดความรู้อย่างสม่ำเสมอ

๑. การบูรณาการกับหน่วยงานราชการในพื้นที่

๒. สมุดเยี่ยม

ส่วนที่ ๔ การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้

การนำ BCG Model มาใช้ใน ศพก.

การผลิตปุ๋ยอินทรีย์สูตรแม่โจ้แบบไม่พลิกกลับกอง

การกำจัดศัตรูพืชด้วยวิธีธรรมชาติไม่กระทบกับสิ่งแวดล้อมโดยวิธีผสมผสาน (IPM) การใช้สารชีวภัณฑ์ป้องกันศัตรูพืช

ส่วนที่ ๕ การขยายผลและการสร้างภาคีเครือข่ายในการดำเนินงาน

๕.๑ การเชื่อมโยงเครือข่าย ศพก.ในอำเภอและต่างพื้นที่ โดยมีการสร้างเครือข่ายในการดำเนินงาน เครือข่ายในการดำเนินงาน เครือข่ายด้านการผลิต เครือข่ายด้านองค์ความรู้ เครือข่ายด้านการตลาด และด้านอื่นๆ

การสร้างเครือข่าย การประชุมเชื่อมโยง ศพก.เครือข่าย อำเภอวารินชำราบ

๕.๒ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการการบูรณาการการพัฒนาการเกษตรของ ศพก. และเครือข่ายของอำเภอ

เป็นประธาน ศพก.ระดับอำเภอ ร่วมกับประชุมและบูรณาการจัดทำแผนปฏิบัติการ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับ ศพก.เครือข่ายในอำเภอวารินชำราบ

